Mn. Fortià Solà al Serrat dels Moros (1914)

La visita als dòlmens

La millor manera per accedir als dolmens és a través del GR-2, que des d'Aiguafreda s'enfila pels contraforts del Montseny i discorre per tota la Serra de l'Arca. Els megàlits i les espectaculars vistes panoràmiques sobre el Montseny i la vall d'Avencó valen l'excursió, atès que en un espai relativament reduït s'hi concentra un bon nombre de restes prehistòriques.

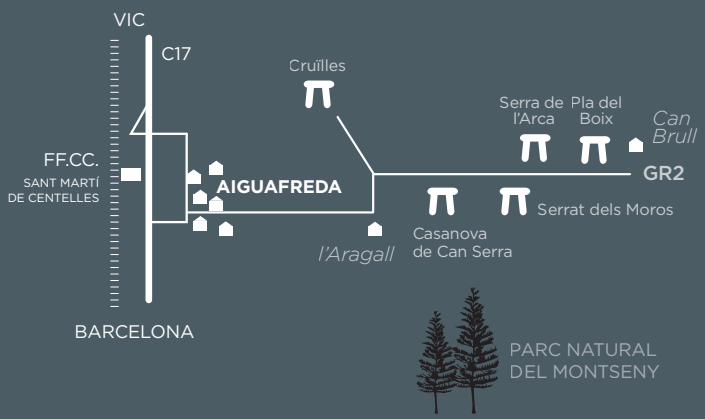

AJUNTAMENT D'AIGUAFREDA
Pl. Ajuntament, 1 08591 Tel. 93 844 22 53 | Fax 93 844 21 85
info@aiguafreda.cat | www.aiguafreda.cat

AIGUA FREDA

els dòlmens de la Serra de l'Arca

TESTIMONIS DE LA PREHISTÒRIA A AIGUAFREDA

La Serra de l'Arca (878 m) està situada entre els municipis d'Aiguafreda (Vallès Oriental) i del Brull (Osona). La serra va rebre el nom dels monuments megalítics o "arques" que es concentren en aquest sector. L'existència de sepulcres megalítics al Montseny ja era coneguda des del segle XIX. Els de la Serra de l'Arca van ser descoberts i excavats per primera vegada a principis del segle XX (1914-1932), per part d'estudiosos locals com Mn. Fortià Solà o el Centre Excursionista de Vic de la mà de Mn. Josep Gudiol. Bona part de les troballes es troben al Museu Episcopal de Vic.

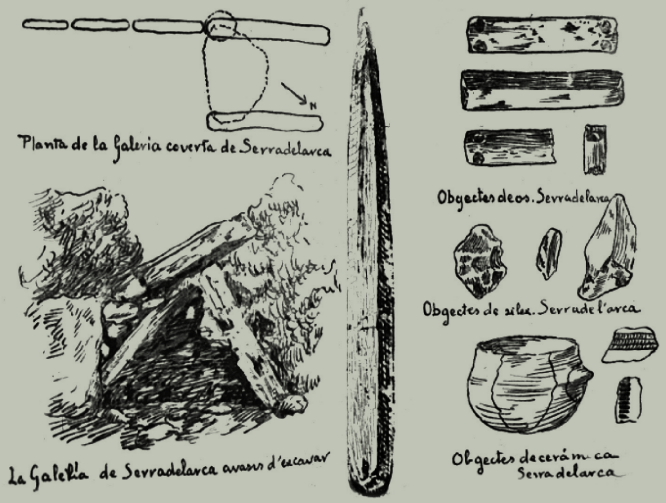

Els monuments

El megalitisme és un tret cultural caracteritzat per la construcció d'estructures fetes amb grans (grec: mégas) blocs de pedra (grec: lithos), essent els tipus bàsics el dolmen (bretó: taol + men = taula de pedra) i el menhir (bretó: men + hir = pedra llarga).
Els megàlits de la Serra de l'Arca són dels tipus dolmen i la seva cronologia va, com arreu, entre finals del V mil·lenni aC i inicis del II mil·lenni aC.

Els dòlmens de la Serra de l'Arca són un conjunt de monuments entre els que destaquen el dolmen de la Casanova de Can Serra, el de Serra de l'Arca o de la Costa de Can Brull, el del Serrat dels Moros i el del Pla del Boix, aquest ja al límit amb el terme del Brull; també forma part del conjunt el de Cruïlles.

Les societats constructores

Situades entre el Neolític i el final del Bronze, les societats constructores dels dòlmens eren comunitats que practicaven alhora l'agricultura de cereals i la ramaderia de bòvids i ovicaprins. Els seus hàbitats eren sedentaris, situats en zones aptes per al conreu (altiplans, valls internes, replans a mig vessant i franges al peu de muntanya), encara que la seva activitat ramadera els fes preferir les zones muntanyenques riques en prats i boscos. Possiblement estarien organitzades en territoris ben delimitats per megàlits i roques amb gravats, on grups humans successius varen viure durant centenars d'anys.

▲ Croquis de les troballes del Serrat del Moros (1920)
◀ Ganivet de sílex del Serrat dels Moros (1914)